

ارزیابی مقایسه‌ای اثر کیتوزان و آتورواستاتین بر تغییرات پروفایل‌های لیپیدی سرم سگ

بهمن مصلی نژاد^۱ محمد راضی جلالی^۱ رضا آویزه^۱ نعیم پورمحمد^۲

(۱) گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

(۲) دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

(دریافت مقاله: ۱۵ آبان ماه ۱۳۹۶، پذیرش نهایی: ۲۸ بهمن ماه ۱۳۹۶)

چکیده

زمینه مطالعه: داروهای زیبادی از جمله آتورواستاتین، در کاهش لیپیدهای سرم سگ، مؤثر شناخته شده‌اند، اما با بررسی منابع، گزارشی در زمینه تأثیر کیتوزان بر چربی سرم سگ یافته نشد. **هدف:** هدف از انجام مطالعه حاضر، ارزیابی مقایسه‌ای اثر کیتوزان و آتورواستاتین بر تغییرات پروفایل‌های لیپیدی سرم و تأثیر زمان بر مراحل درمان، در سگ بود. **وشکار:** جهت مدیریت القاء هیپرلیپیدمی با پودر کلسترول، ۲۰ قلاده سگ سالم، به صورت تصادفی به ۴ گروه مساوی تقسیم‌بندی شدند. گروه A (کنترل) شامل ۵ قلاده سگ بود که با پودر کلسترول (۴ gr/kg) و برای مدت ۱۰ روز) تغذیه شدند. گروه B مشابه گروه A بود، اما علاوه بر آن، آتورواستاتین (۵ mg/kg) برای مدت ۴۵ روز، بعد از القاء هیپرلیپیدمی، تجویز گردید. گروه C مشابه گروه B بود، با این تفاوت که به جای آتورواستاتین، کیتوزان و به میزان ۳ gr به بازارهای قلاده سگ، به آن‌ها خورانده شد. گروه D، ترکیبی از گروه B و C بود، به این معنا که بعد از خوراندن کلسترول، ترکیب آتورواستاتین و کیتوزان، با همان دوز گروه‌های قبلی، به سگ‌ها تجویز شد. نمونه‌های خون، ۴ بار و در روزهای صفر، ۱۰، ۴۰ و ۵۵ بعد از شروع تحقیق، جمع‌آوری شدند. سپس میزان تری‌گلیسرید، کلسترول تام، LDL-C و HDL-C سرم، با کیت‌های تجاری استاندارد اندازه‌گیری شدند. **نتایج:** گروه‌های آتورواستاتین و کیتوزان (C و B) و نیز گروه D، در مقایسه با گروه A، فعالیت بیشتری را در کاهش تری‌گلیسرید، کلسترول تام و LDL-C و افزایش HDL-C سرم نشان دادند ($p < 0.05$)، بیشترین کاهش تری‌گلیسرید (17.4%)، کلسترول تام ($11.9/8.0 \pm 11.3\%$) و LDL-C ($11.9/8.0 \pm 11.3\%$) مربوط به گروه D بود. بیشترین افزایش C-HDL نیز در گروه D مشاهده گردید ($16.2 \pm 10.1\%$). در مقایسه بین دو دارو و اثرات آن‌ها بر پروفایل‌های لیپیدی، آتورواستاتین نسبت به کیتوزان تفاوت معنی داری را نشان داد ($p < 0.05$). ترکیب دو دارو، نیز نسبت به استفاده تکی از داروها، مؤثرتر بود ($p < 0.05$). **نتیجه‌گیری نهایی:** مطالعه حاضر نشان داد که اگرچه هر دو دارو، فعالیت کاهش‌دهنده چربی خون در سگ‌های ادارنده، اما اثر کیتوزان نسبت به آتورواستاتین کمتر بود، بنابراین استفاده از آن به تنهایی توصیه نمی‌شود. بررسی‌های بیشتر، جهت روشن ساختن مکانیسم احتمالی داروها لازم است.

واژه‌های کلیدی: آتورواستاتین، کیتوزان، پروفایل‌های لیپیدی، هیپرلیپیدمی، سگ

لیپوپروتئین‌ها با دانسیته بالا (HDL) (۲۲). اصطلاح هیپرلیپیدمی، به معنای افزایش غلظت لیپیدها (تری‌گلیسرید، کلسترول یا هر دو) در خون اطلاق می‌شود. هیپرتری‌گلیسریدمی (افزایش غلظت تری‌گلیسرید خون بالای ۲۰۰ mg/dl ، موجب لیپمی (شیری رنگ شدن سرم) می‌گردد، اما هیپرکلسترولمی موجب لیپمی نمی‌شود (۱). هیپرلیپیدمی در سگ‌ها نیز معمول بوده و به دو دسته اولیه و ثانویه تقسیم‌بندی می‌شود، که نوع ثانویه شایع‌تر از اولیه می‌باشد. هیپرلیپیدمی نوع ثانویه، بیشتر در اختلالات اندوکرین، پانکراتیت، انسداد مجاری صفوایی، نفروپاتی منجر به از دست رفتن پروتئین، چاقی و تغذیه بیش از حد با چربی دیده می‌شود، اما نوع اولیه در تزداهای خاص (نظیر مینیاتور اشنوزر) گزارش شده است (۳). در یک مطالعه، هیپرتری‌گلیسریدمی و هیپرکلسترولمی، به ترتیب در ۸۸٪ و ۷۸٪ از سگ‌های مبتلا به هیپوتیروئیدیسم، گزارش شده‌اند (۱۰). اولین قدم، در درمان هیپرلیپیدمی، مشخص کردن این است که حیوان دچار اختلال لیپیدی اولیه یا ثانویه است. مدیریت درمانی شامل کاهش داروهای کاهش‌دهنده چربی خون، همراه با کنترل جیره غذایی می‌باشد (۱۷).

مقدمه

جیره غذایی، عدم تحرک کافی، استرس و ... نقش مهمی در توسعه بیماری‌های مختلف از جمله عوارض قلبی-عروقی، بیماری‌های متابولیکی، آتروواسکلروز، ترومبوز، افزایش فشار خون و دیابت دارند. کلسترول، یک ماده ضروری در تشکیل غشای سلول است و در سنتز اسیدهای صفوایی، هورمون‌های استروئیدی و ویتامین D نقش بازی می‌کند، اما بالا بودن میزان آن در بدن می‌تواند همواره به عنوان یک فاکتور خطر در ایجاد عوارض قلبی عروقی نقش بازی نماید. هر چند به نظر می‌رسد که سگ‌ها به آتروواسکلروز مقاوم می‌باشند (احتمالاً به دلیل تفاوت در متابولیسم و ترکیب لیپوپروتئین‌ها)، اما در مطالعات بالینی و نیز در شکل تجربی، آتروواسکلروز در سگ‌ها گزارش شده است و عمده‌تاً در ارتباط با هیپرکلسترولمی، متعاقب بیماری‌های اندوکرین می‌باشد (۹). لیپوپروتئین‌ها بر اساس دانسیته، به ۴ دسته مهم تقسیم‌بندی می‌شوند: شیلومیکرون‌ها، لیپوپروتئین‌ها با دانسیته خیلی پایین (VLDL)، لیپوپروتئین‌ها با دانسیته پایین (LDL) و



سگ (تری گلیسرید، کلسترول تام، HDL-C و LDL-C) و مقایسه آن با آتروواستانین در سگ‌های مبتلا به هیپرلیپیدمی تجربی بود. در این تحقیق، تأثیر زمان بر مراحل درمان، نیز بررسی شد.

مواد و روش کار

در این مطالعه ۲۰ قلاده سگ نژاد مخلوط، جنس نر، در محدوده سنی ۱ تا ۲ سال و میانگین وزنی $14/21\text{ kg}$ انتخاب شدند. تعیین سن در سگ‌ها با توجه به فرمول دندانی و بر اساس میزان سایش دندان‌ها صورت گرفت. سگ‌های مورد مطالعه، به مدت ۴ هفته جهت انجام معاینات معمول، واکسیناسیون، تجویز داروهای ضد انگل و افزایش وزن در بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز نگهداری شدند. در طی این مدت از غذاهای حاوی پروتئین بالا (گوشت مرغ) تغذیه شدند. در عین حال جهت القاء هیپرلیپیدمی، پودر کلسترول (به میزان 4 gr/kg روزانه) و به مدت ۱۰ روز به سگ‌ها خورانده شد (۲۷). در طول مطالعه، تمامی سگ‌ها از یک جیره غذایی ثابت (سر و پای مرغ) (به میزان 10% وزن بدن و یکبار در روز) برخوردار بودند. ضمناً همگی آن‌ها در قفس‌های جداگانه نگهداری شده و فعالیت فیزیکی ثابتی داشتند. وضعیت بالینی سگ‌ها، به صورت روزانه و حداقل ۲ بار در طول ۲۶ ساعت کنترل می‌شد. سگ‌های مورد مطالعه، به طور تصادفی به ۴ گروه مساوی A، B، C و D تقسیم شدند. گروه A، گروه کنترل بود و تنها پودر کلسترول (به مدت ۱۰ روز) به آن‌ها خورانده شد. در گروه B بعد از خوراندن کلسترول، آتروواستانین با دوز 5 mg/kg روزانه و برای یک دوره 45 روزه تجویز گردید (۲۸). گروه C، مشابه گروه B بود، با این تفاوت که به جای آتروواستانین، کیتوزان و به میزان 3 gr به ازاء هر قلاده سگ و به مدت 45 روز به آن‌ها خورانده شد. انتخاب دوز B بر مبنای دوز تجویز شده در انسان بود (۲۸). گروه D، ترکیبی از گروه B و C بود، به این معنا که بعد از خوراندن کلسترول، ترکیب آتروواستانین و کیتوزان (با همان دوز گروه‌های قبلی) به سگ‌ها خورانده شد. نحوه خوراندن پودر کلسترول، پودر کیتوزان و قرص آتروواستانین به این شکل بود که در یک حجم مشخص از شیر (200 ml)، حل شده و به سگ‌ها خورانده می‌شد. حیوانات مورد مطالعه در هر گروه، ۴ بار خونگیری و جداسازی سرم در آن‌ها صورت گرفت. اولین زمان خونگیری، روز صفر و قبل از خوراندن پودر کلسترول، خونگیری دوم 10 روز بعد از شروع خوراندن کلسترول، خونگیری‌های سوم و چهارم نیز به ترتیب در روزهای 40 و 55 بعد از اولین زمان خونگیری، از سگ‌ها اخذ گردید و ضمن رعایت نکات ویژه آزمایش، نمونه‌ها به آزمایشگاه انتقال داده شدند. به منظور تشکیل لخته، 3 ml خون به مدت 20 دقیقه در دمای اتاق نگهداری و سپس با سرعت 2500 rpm و به مدت 10 دقیقه سانتریفیوژ گردید. نمونه‌های سرم پس از جداسازی به داخل میکروتیوب ریخته شده و در دمای 80°C - 80°C تا زمان اندازه‌گیری، نگهداری شدند. میزان تری گلیسرید، کلسترول تام و LDL-C با استفاده

داروهای زیادی از جمله آتروواستانین، روغن ماهی حاوی اسید چرب امگا-۳، جم‌فیبروزبل، نیاسین و سیر، برای پیشگیری و درمان هیپرلیپیدمی، در انسان و به میزان کمتر در دیگر گونه‌ها استفاده شده‌اند (۲۷). در این میان آتروواستانین، با دوز 5 mg/kg ، یکبار در روز و برای مدت ۶ هفته در کاهش میزان کلسترول تام، فسفولیپید و تری گلیسرید به شکل معنی‌داری در سگ‌ها، مؤثر بوده است (۲۸). اثرات ضد چربی آتروواستانین در خون، از طریق مهار راقبتی آنزیم $3\text{-هیدروکسی-3-متیل گلوتاریل}-\text{کوآنزیم A}$ ردوکتاز می‌باشد که یک مرحله ابتدایی در بیوسنتر، کلسترول است. به طور کلی استاتین‌ها از طریق مهار سنتر کلسترول، موجب کاهش غلظت لیپوپروتئین‌های با دانستیه پایین (LDL-C) شده و متعاقب آن میزان کلسترول تام کاهش می‌یابد (۲۹). از عوارض جانبی این دارو در سگ، اثرات هپاتوتوكسیک (افزایش آنزیم‌های کبدی نظریه کیتین پیش‌ساز کیتوزان، بوده و پس از سلولز، دومین پلیمر شایع در طبیعت است که از پوسته صدفی جانداران همچون خرچنگ، میگو، حشرات و برخی از قارچ‌ها قابل استخراج می‌باشد (۳۰، ۳۱). کیتوزان یکی از مشتقات پوسته کیتینی سخت‌پوستان دریابی و پلیمری از گلوکز‌آمین است که از استیله شدن کیتین بدست می‌آید. فعالیت‌های بیولوژیک کیتوزان مثل اثرات ضد توموری، ضد التهابی، کاهش کلسترول و قند خون، محافظت کننده اعصاب و کبد و نیز تأثیرات ضد باکتریابی و آنتی‌اکسیدانی آن در برخی از گونه‌ها شناخته شده است. کیتوزان غیر قابل هضم بوده و در نتیجه غیر قابل جذب می‌باشد، به همین سبب مانند یک اسفنج تا چهار الی پنج برابر وزن خود به چربی‌ها متصل شده و از جذب چربی‌ها در دستگاه گوارش جلوگیری می‌کند (۳۲). به هنگام تجویز ویتمین‌های محلول در چربی و چربی‌های مفید برای بدن (نظیر روغن ماهی)، استفاده از کیتوزان ممنوع است (۳۳). مطالعات مختلف، اثرات کیتوزان را در کاهش کلسترول خون، در انسان و رت نشان داده است (۳۴، ۳۵). استفاده روزانه، به میزان $3-6\text{ gr}$ از کیتوزان در انسان در موارد بالا بودن کلسترول خون، درمان نارسایی کلیوی، کم‌خونی، از دست دادن اشتها، مشکلات خواب و نیز کمک به کاهش وزن توصیه می‌شود (۳۶). روش‌های مختلفی جهت القاء هیپرلیپیدمی در سگ‌ها وجود دارد، از جمله تجویز زیر جلدی اپی‌نفرین (1 mg/kg) به مدت $6-8$ روز، منجر به افزایش 91% کلسترول و 53% فسفولیپیدها در مقایسه با گروه کنترل گردید. پاسخ تری گلیسرید، کمتر و در عین حال متغیر بود (۳۰). Sakamoto و همکاران در سال ۱۹۹۱ نشان دادند که تجویز کلسترول با دوز 4 gr/kg روزانه و به مدت 10 روز، منجر به ایجاد هیپرکلسترولمی در سگ‌ها می‌گردد (۳۷). با بررسی منابع، گزارشی در زمینه اثر کیتوزان بر پروفایل‌های لیپیدی سرم سگ یافت نشد. تجارب بالینی دامپزشکان در این زمینه نیز محدود است، بنابراین هدف از انجام مطالعه حاضر، ارزیابی اثر کیتوزان بر تغییرات پروفایل‌های لیپیدی سرم

جدول ۱. تغییرات تری‌گلیسرید سرم (بر حسب mg/dl) در روزهای صفر، ۱۰، ۴۰ و ۵۵ بعد از القاء هیپرلیپیدمی در سگ‌های مورد مطالعه. تفاوت‌های معنی‌دار با حروف کوچک در هر ردیف نشان داده شده‌اند ($p < 0.05$). تفاوت‌های معنی‌دار با حروف بزرگ در هر ستون نشان داده شده‌اند ($p < 0.05$). (گروه A: کنترل، گروه B: آتورواستاتین، گروه C: کیتوزان و گروه D: آتورواستاتین+کیتوزان).

گروه‌ها	روزهای مختلف درمانی			
	روز صفر	روز ۱۰	روز ۴۰	روز ۵۵
A گروه	۱۲۰/۰±۱۸/۴۲ ^{aA}	۳۰۹/۴۰±۲۹/۷۹ ^{bA}	۳۶۷/۸۰±۲۷/۲۷ ^{cA}	۳۲۸/۶۰±۳۵/۶۴ ^{dA}
B گروه	۱۴۷/۰±۱۲/۸۱ ^{aA}	۴۰/۹۰±۴۲/۶۵ ^{bA}	۲۱۱/۰±۱۸/۴۰ ^{cB}	۱۴۵/۶±۲۷/۹۳ ^{aB}
C گروه	۱۳۲/۸±۱۳/۳۹ ^{aA}	۳۹۰/۲±۵۵/۳۳ ^{bAB}	۲۹۳/۰۰±۱۳/۰۹ ^{cC}	۲۱۶/۸۰±۱۸/۰۹ ^{bC}
D گروه	۱۱۶/۰±۹/۱۹ ^{aA}	۳۶۰/۸۰±۱۸/۰۷ ^{bB}	۱۸۷/۴۰±۱۲/۳۲ ^{cB}	۱۰۵/۶۰±۱۷/۴۹ ^{aD}

جدول ۲. تغییرات کلسترول تام (بر حسب mg/dl) در روزهای صفر، ۱۰، ۴۰ و ۵۵ بعد از القاء هیپرلیپیدمی در سگ‌های مورد مطالعه. تفاوت‌های معنی‌دار با حروف کوچک در هر ردیف نشان داده شده‌اند ($p < 0.05$). تفاوت‌های معنی‌دار با حروف بزرگ در هر ستون نشان داده شده‌اند ($p < 0.05$). (گروه A: کنترل، گروه B: آتورواستاتین، گروه C: کیتوزان و گروه D: آتورواستاتین+کیتوزان).

گروه‌ها	روزهای مختلف درمانی			
	روز صفر	روز ۱۰	روز ۴۰	روز ۵۵
A گروه	۱۳۳/۶±۲۰/۶۳ ^{aA}	۳۵۴/۰۰±۶۰/۲۹ ^{bA}	۳۰۹/۸۰±۴۱/۰۰ ^{cA}	۲۸۸/۶۰±۴۰/۴۹ ^{dA}
B گروه	۱۳۹/۸۰±۲۰/۴۶ ^{aA}	۳۵۴/۸۰±۴۵/۴۰ ^{bA}	۲۳۵/۰۰±۲۸/۴۹ ^{cBC}	۱۶۵/۴۰±۲۲/۲۴ ^{aB}
C گروه	۱۲۷/۶۰±۱۴/۲۳ ^{aA}	۳۵۲/۲۰±۶۷/۳۰ ^{bA}	۲۷۲/۲۰±۱۴/۲۷ ^{cAB}	۲۱۲/۰۰±۱۱/۲۴ ^{dC}
D گروه	۱۳۷/۸۰±۸/۲۳ ^{aA}	۳۶۰/۰۰±۳۵/۵۷ ^{bA}	۲۲۱/۴۰±۲۰/۱۸ ^{cC}	۱۱۹/۸۰±۱۱/۳۹ ^{aD}

مشخص شدند. تغییرات برای HDL-C دقیقاً بر عکس متغیرهای فوق بود، به نحوی که حداقل میزان آن در گروه A ($۹۶/۸۰\pm ۱۳/۶۱$) و حداقل آن در گروه D ($۱۰/۱۰\pm ۱۵/۱۵$) مشخص گردید. در مقایسه بین دارو و اثرات آن‌ها بر پروفایل‌های لیپیدی، آتورواستاتین نسبت به کیتوزان تفاوت معنی‌داری را نشان داد ($p < 0.05$). ترکیب دو دارو، نیز نسبت به استفاده تکی از داروها، مؤثرتر بود ($p < 0.05$). در مطالعه حاضر، فاصله بین اولین تا چهارمین زمان خونگیری، در یک بازه زمانی ۵۵ روز صورت گرفت. روند تغییرات در گروه‌های مختلف درمانی، در روز ۴۰ نسبت به روز ۱۰، کاملاً مشهود بود و در روز ۵۵ نسبت به روز ۴۰، با شدت بیشتری ادامه یافت، به نحوی که بیشترین کاهش در میزان تری‌گلیسرید ($۱۶۲/۰۰\pm ۱۷/۴۹$)، کلسترول ($۱۱/۳۹\pm ۱۱/۳۹$) و LDL ($۱۹/۸۰\pm ۱۰/۱۵$) و HDL ($۳۶/۴۰\pm ۷/۵۷$) سرم، در روز ۵۵، در گروه D و بیشترین افزایش در میزان تری‌گلیسرید ($۱۶۲/۰۰\pm ۱۰/۱۵$) نیز در گروه D ایجاد گردید (جداول ۱،۴). در تحقیق حاضر، ۳ قلاده از ۲۰ سگ مورد مطالعه (۱۵٪) نسبت به هیپرلیپیدمی مقاومت نشان دادند که سگ‌های جدید جایگزین آن‌ها گردید. هیچ‌گونه علائم بالینی، دال بر مسمومیت یا عدم تحمل دارو (نظیر اسهال، استفراغ، کم اشتہایی و...) در سگ‌های مورد مطالعه مشاهده نگردید. تمام اطلاعات موجود، در جداول ۱ تا ۴، به صورت میانگین ± انحراف معیار و بر حسب mg/dl آورده شده است.

بحث

مطالعه حاضر نشان داد که اگرچه هر دارو (کیتوزان و آتورواستاتین)، فعالیت کاهش‌دهنده چربی خون در سگ‌ها را دارند، اما در مقایسه بین دو

از کیت تشخیصی شرکت پارس آزمون و به روش فتوتمتریک اندازه‌گیری شدند. کلسترول از نوع HDL-C با کیت تشخیصی پیشناز طب و به روش مستقیم اندازه‌گیری گردید. آزمون آماری: به منظور تعیین رابطه معنی‌دار بین غلطت پروفایل‌های لیپیدی (تری‌گلیسرید، کلسترول تام، HDL-C و LDL-C سرم) در گروه‌های مختلف درمانی (A، B، C و D)، تحلیل داده‌ها با آزمون آماری آنالیز واریانس با اندازه‌گیری تکراری Repeated measures (ANOVA) و پس آزمون توکی صورت گرفت. تمام اطلاعات موجود در جداول بر حسب میانگین ± خطای معیار بیان شده‌اند. مقادیر p کمتر از ۰/۰۵ نیز معنی‌دار در نظر گرفته شدند.

نتایج

نتایج حاصل نشان داد که گروه‌های آتورواستاتین و کیتوزان (B و C) و نیز گروه D (ترکیب دو دارو)، در مقایسه با گروه A، فعالیت هیپرلیپیدمی مؤثرتری را در کاهش تری‌گلیسرید، کلسترول تام و LDL-C و افزایش HDL-C سرم نشان دادند ($p < 0.05$). همان‌گونه که در جداول شماره ۱ تا ۴ نشان داده شده است، حداقل و حداقل میزان تری‌گلیسرید، در روز ۵۵، به ترتیب در گروه‌های D ($۱۰/۵/۶۰\pm ۱۷/۴۹$) و A ($۳۲۸/۶۰\pm ۳۵/۶۴$)، به ترتیب در گروه‌های C ($۱۰/۵/۶۰\pm ۱۷/۴۹$) و B ($۱۱۹/۸۰\pm ۱۱/۳۹$)، در گروه D، در گروه C، در گروه B و HDL-C نیز به طور مشابهی، مثل تری‌گلیسرید تغییر یافته بود، به نحوی که در پایان مطالعه، حداقل میزان کلسترول تام و LDL-C، در گروه D ($۳۶/۴۰\pm ۷/۵۷$) و A ($۱۱۹/۸۰\pm ۱۱/۳۹$) و C ($۳۶/۴۰\pm ۴۰/۴۰$)، حداقل میزان میزان تری‌گلیسرید فوق، در گروه A ($۱۱۵/۴۰\pm ۱۹/۹۷$) و B ($۲۸۸/۶۰\pm ۴۰/۴۹$)، در گروه D، در گروه C و HDL-C نیز به طور مشابهی، مثل تری‌گلیسرید تغییر یافته بود، به نحوی که در پایان مطالعه، حداقل میزان



جدول ۳. تغییرات HDL-C (بر حسب mg/dl) در روزهای صفر، ۱۰، ۴۰ و ۵۵ بعد از القاء هیپرلیپیدمی در سگ‌های مورد مطالعه. تفاوت‌های معنی‌دار با حروف کوچک در هر ردیف نشان داده شده‌اند ($p < 0.05$). (گروه A: کنترل، گروه B: آتروواستاتین، گروه C: کیتوزان و گروه D: آتروواستاتین+کیتوزان).

گروه‌ها	روزهای مختلف درمانی			
	روز ۵۵	روز ۴۰	روز ۱۰	روز صفر
A گروه	۹۶/۸۰±۱۳/۶۱ ^{cA}	۱۰۰/۴±۹/۹۹ ^{cA}	۱۱۳/۲±۲۶/۹۹ ^{bA}	۶۸/۶±۲۶/۸۸ ^{aA}
B گروه	۱۴۲/۰±۹/۹۰ ^{cB}	۱۲۸/۰±۸/۶۰ ^{bb}	۱۲۰/۴±۲۴/۵۶ ^{bA}	۶۶/۲±۲۷/۳۶ ^{aA}
C گروه	۱۱۷/۶±۱۰/۱۹ ^{bC}	۱۱۱/۲±۴/۳۲ ^{bA}	۱۲۷/۰±۱۶/۳۲ ^{bA}	۶۳/۰±۱۷/۷۷ ^{aA}
D گروه	۱۶۲/۰±۱۰/۱۵ ^{cD}	۱۳۰/۲±۸/۴۱ ^{bb}	۱۲۴/۰±۷/۹۰ ^{bA}	۶۶/۴±۲۷/۶ ^{aA}

جدول ۴. تغییرات LDL-C (بر حسب mg/dl) در روزهای صفر، ۱۰، ۴۰ و ۵۵ بعد از القاء هیپرلیپیدمی در سگ‌های مورد مطالعه. تفاوت‌های معنی‌دار با حروف کوچک در هر ردیف نشان داده شده‌اند ($p < 0.05$). (گروه A: کنترل، گروه B: آتروواستاتین، گروه C: کیتوزان و گروه D: آتروواستاتین+کیتوزان).

گروه‌ها	روزهای مختلف درمانی			
	روز ۵۵	روز ۴۰	روز ۱۰	روز صفر
A گروه	۱۱۵/۴±۱۹/۹۷ ^{cA}	۱۱۳/۸±۲۰/۶۶ ^{cA}	۱۶۱/۲±۲۳/۲۴ ^{bA}	۳۴/۶±۶/۱۱ ^{aA}
B گروه	۴۴/۰±۹/۲۵ ^{aB}	۹۱/۶±۱۰/۶۰ ^{cBC}	۱۶۲/۰±۱۸/۹۱ ^{bA}	۴۲/۰±۲۷/۰۳ ^{aA}
C گروه	۶۶/۴۰±۱۱/۳۰ ^{dC}	۱۰۷/۴±۱۳/۹۴ ^{cAB}	۱۵۱/۰±۲۲/۲۷ ^{bA}	۴۳/۰±۲۷/۵۲ ^{aA}
D گروه	۳۶/۴۰±۷/۵۷ ^{aB}	۷۷/۶±۸/۸۸ ^{cC}	۱۵۴/۲±۲۵/۸۹ ^{bA}	۵۰/۴±۱۰/۱۶ ^{aA}

موجب کاهش غلظت لیپوپروتئین‌های با دانسیته پایین (LDL) شده و متعاقب آن میزان کلسترول تام کاهش می‌یابد. کیتوزان یکی از موادی است که در ترکیب اکثر قرص‌ها و محلول‌های کاهش وزن در انسان یافت می‌شود. نتایج برخی از تحقیقات نشان می‌دهد که ترکیب کیتوزان با یک رژیم غذایی محدود از لاحاظ کالری، در کاهش وزن مؤثر می‌باشد. همچنین اکثر متخصصین رشته‌های مختلف علوم پزشکی، بر مؤثر بودن کیتوزان در کاهش کلسترول خون انسان تاکید داشته‌اند، در عین حال، به این نکته نیز اشاره داشته‌اند که کیتوزان نمی‌تواند به تنها یکی جایگزین درمان اصلی (دارویی) باشد (۳۶). علیرغم تحقیقات وسیع در پزشکی، گزارشات در رابطه با تأثیر کیتوزان در کاهش لیپیدهای سرمه در سگ‌ها، بسیار محدود می‌باشد. Fukada و همکاران در سال ۱۹۹۱ بیان داشتند که سطح کلسترول خون با مصرف کیتوزان $\% ۲۰/۱$ در رت کاهش می‌یابد (۲۲). Grondin و Lehoux در سال ۱۹۹۳ به مطالعه اثر کیتوزان بر عملکرد کبد رت پرداختند. طبق نتایج بدست آمده، افزودن ۵% کیتوزان به غذای رت‌ها، کلسترول پلاسمارا $\% ۵۴$ و کلسترول کبد را $\% ۶۴$ کاهش داد. همچنین کیتوزان در مقادیر بالاتر، تأثیر بیشتری بر کاهش کلسترول پلاسماداشت (۱۵) و همکاران در سال ۱۹۹۸، مطالعه‌ای جهت بررسی اثر کیتوزان در جلوگیری از هیپرکلسترولمی و آتروواسکلروز در مosh‌های مبتلا به کمبود آپولیپوپروتئین E انجام دادند. کلسترول خون پس از پایان این مدت در گروه تحت درمان، $\% ۶۴$ نسبت به گروه کنترل کاهش یافت (۳۶). Chiang و همکاران در سال ۲۰۰۰ نیز این فرضیه را مطرح کردند که احتمالاً کیتوزان از طریق تداخل با هضم و

دارو و اثرات آن‌ها بر تری‌گلیسرید، کلسترول تام، HDL-C و LDL-C، کیتوزان نسبت به آتروواستاتین اثر کمتری داشت. استفاده ترکیبی از دارو، در کاهش تری‌گلیسرید، کلسترول تام و LDL-C و افزایش HDL-C نسبت به استفاده تکی داروها، مؤثرتر بود. بر اساس جداول ۱، ۴، شروع اثر داروها، در روز ۴۰ نسبت به روز ۱۰، در گروه‌های مختلف درمانی، محسوس بود و در روز ۵۵ نسبت به روز ۴۰، به صورت برجسته‌تری مشخص گردید. انتخاب این دوره حدوداً دو ماه، بر اساس مقالات مشابه صورت گرفت (۳۷). بنابراین استفاده از کیتوزان جهت کاهش تری‌گلیسرید، کلسترول تام و LDL-C و افزایش HDL سرم، در کنار داروهای شیمیایی، و به صورت کمکی پیشنهاد می‌گردد. در عین حال، شاید بتوان در حیواناتی که آتروواستاتین به هر دلیل قابل استفاده نباشد (مثلًا در موارد حساسیت به دارو یا زمانی که حیوان دچار افزایش فشار خون باشد)، از کیتوزان و در یک بازه زمانی طولانی‌تر، به عنوان داروی جایگزین کمکی (در کنار دیگر داروهای شیمیایی) استفاده کرد. به نظر می‌رسد مطرح شدن داروهایی مانند کیتوزان و پی بردن به خواص آن، گام مؤثری در جهت رسیدن به یک درمان دارویی مؤثر، برای مبتلایان هیپرکلسترولمیک در گونه‌های مختلف باشد. در این تحقیق، استفاده از کیتوزان و بهمیزان 3 gr/kg ، برای سگ‌ها قابل تحمل بوده و اثرات درمانی مفیدی نیز بر پروفایلهای لیپیدی داشت. کیتوزان در رقابتی تنگاتنگ با آتروواستاتین، در کاهش چربی‌های مضر بدن، نقش مؤثری داشت، با این وجود، آتروواستاتین در مجموع مؤثرer از کیتوزان بود که این امر، احتمالاً به مکانیسم داروها بر می‌گردد (۴، ۱۷)، به نحوی که آتروواستاتین با قدرت بیشتری از طریق مهار سنتز کلسترول،

کالری بالا، مقدار اضافی آن را تبدیل به تری‌گلیسرید می‌نماید. در مطالعه حاضر، جهت حذف اثر هورمون‌های استروژن و پروژترون، تنها سگ‌های نر مورد مطالعه قرار گرفتند.

Chen و همکاران در سال ۲۰۱۲ بیان کردند که آتورواستاتین از القاء افزایش فشار خون در عروق ریوی، در سگ‌های نژاد بیگل جلوگیری به عمل می‌آورد.^(۵) Cunningham و همکاران در سال ۲۰۱۳، با مطالعه بر روی ۱۱ قلاده سگ سالم که با آتورواستاتین درمان شده بودند و تا ۳۰ روز بعد نیز تحت نظر بودند، مشاهده کردند که این دارو، هیچ‌گونه عوارض جانبی در سگ‌ها ندارد. میزان کلسترول تام نیز به شکل معنی‌داری بعد از تجویز دارو کاهش پیدا کرده بود.^(۶) Briand و همکاران در سال ۲۰۱۴ نشان دادند که درمان با آتورواستاتین با دوزاً معمول (mg/kg)^(۷) روزانه، به شکل معنی‌داری موجب کاهش کلسترول تام، فسفولیپیدها و تری‌گلیسرید پلاسمای سگ‌ها می‌گردد. این دارو در دوزاً بالا، موجب افزایش HDL-C در سگ‌های نژاد بیگل گردید. آن‌ها این اثر را به جذب بیشتر آپوپروتئین‌های E غنی از HDL، از طریق رسپتورهای لیپوپروتئین کبد نسبت دادند.^(۸) نتایج مطالعه حاضر، که شباهت زیادی به یافته‌های HDL-C بدست آمده از محققین فوق دارد، نشان داد که میانگین سطح C در گروه D که ترکیب دو داروی آتورواستاتین و کیتوزان و به شکل همزمان تجویز شده بود، حداقل میزان، در روز ۵۵ دوره درمان داشت (162 ± 10). کمترین میزان C-HDL، در گروه A مشاهده گردید (96 ± 80).

به طور کلی، در اکثر موارد، هیپرلیپیدمی یک وضعیت نسبتاً خوش‌خیم در نظر گرفته شده است، اما نتایج برخی تحقیقات نشان داده است که این وضعیت می‌تواند با بیماری‌های مختلف نظیر پانکراتیت، عوارض چشمی، تشنج و بیماری‌های کبد و مجاری صفرایی همراه باشد.^(۹) بنابراین در موقعی که نتایج آزمایش خون، هیپرلیپیدمی را گزارش می‌دهد، می‌بایست این وضعیت، به نحو مناسب تحت درمان قرار گیرد. جیره غذایی نقش مهمی در تنظیم کلسترول خون دارد، به عنوان مثال، جذب بیش از حد انژری، LDL-TG و VLDL را در کبد افزایش می‌دهد که به عنوان پیش‌ساز C در گردش خون عمل می‌نماید، در حالی که چربی و کلسترول جیره غذایی به‌ویژه چربی‌های اشباع شده، موجب بالا رفتن کلسترول خون می‌شوند (۱۰). در قسمت نتیجه‌گیری، یافته‌های بدست آمده از مطالعه حاضر، نشان داد که ماکریم کاهش پروفایل‌های لیپیدی، در گروه D (درمان ترکیبی با آتورواستاتین و کیتوزان) وجود داشت و در مقایسه بین دو دارو، کیتوزان نسبت به آتورواستاتین اثر کمتری داشت، با این وجود می‌توان پیشنهاد داد با توجه به طبیعی بودن کیتوزان و اثرات مؤثر آن در کاهش لیپیدهای خون، از پودر کیتوزان نیز به عنوان یک داروی کمکی (در کنار دیگر داروهای شیمیایی)، در درمان سگ‌های مبتلا به هیپرلیپیدمی استفاده گردد. البته مطالعات طولانی مدت که کارایی و ایمنیت داروهای کاهش دهنده چربی

جذب چربی‌ها و افزایش گیرندهای LDL کبد، موجب پایین آمدن غلظت LDL خون می‌شود.^(۶) Gallaher و همکاران در سال ۲۰۰۲، اثر مکمل کیتوزان و گلوكومنان را در کاهش سطح کلسترول پلاسمای افزایش دفع کلسترول در افراد سنگین وزن مطالعه کردند. نتایج آن‌ها نشان داد که HDL، LDL و کلسترول خون به طور معنی‌داری در پایان دوره درمان، پایین‌تر از دوره اولیه بود، ولی میزان تری‌گلیسرید سرم تغییری نداشت Stern و Gades.^(۱۱) در سال ۲۰۰۳، بیان کردند که کیتوزان، به احتمال قوی با به دام انداختن نمک‌های صفرایی، منجر به دفع صفرای از روده انسان می‌گردد. آن‌ها همچنین نتیجه گرفتند که مصرف غذایی پرچرب همزممان با کیتوزان، به دفع بیشتر اسیدهای صفرایی از کبد و افزایش نیاز این عضو به مصرف کلسترول جهت ساخت مجدد صفرای انتهی می‌شود.^(۱۲)

داروهای زیادی از جمله آتورواستاتین، جم‌فیبروزیل، اسیدهای چرب حاوی امگا-۳، هورمون تیروکسین، سیر و نیاسین، عمدتاً برای درمان هیپرلیپیدمی در انسان بکار برده شده‌اند. استفاده از مکمل‌های حاوی روغن ماهی، در انسان، سگ، خرگوش، پرندگان و رت، موجب کاهش غلظت کلسترول و لیپیدهای سرم شده است.^(۱۳) روغن ماهی از نظر اسیدهای چرب امگا-۳ غنی می‌باشد و در درمان سگ‌های مبتلا به هیپرلیپیدمی اولیه موثر بوده است.^(۱۴) جم‌فیبروزیل از مشتقات اسید فیریک است و در افراد انسانی سالم و نیز مبتلایان به افزایش چربی خون، موثر بوده است (از طریق تحریک فعالیت لیپوپروتئین لیپاز و کاهش ترشح VLDL).^(۱۵) نیاسین نیز به طور موققیت‌آمیزی موجب کاهش غلظت تری‌گلیسرید سرم، بعد از استفاده از آن برای چند ماه، در انسان شده است.^(۱۶) در سال‌های اخیر جهت جهت درمان هیپرلیپیدمی، در کنار استفاده از داروهای مختلف، بر کنترل جیره غذایی نیز زیاد تأکید شده است، اما برخی حیوانات مبتلا به هیپرلیپیدمی اولیه، به میزان کافی به کاهش چربی غذایی، به‌نتهایی پاسخ نمی‌دهند، به خصوص زمانی که هیپرلیپیدمی ناشی از تشکیل لیپیدها به شکل آندوژن باشد. در این‌گونه موارد، در کنار کنترل جیره غذایی، درمان دارویی نیز جهت کاهش غلظت لیپید سرم لازم است. غلظت تری‌گلیسرید سرم نیز می‌بایست هر ۱۲-۶ ماه ارزیابی گردد.^(۱۷) خوشبختانه در تحقیق حاضر، هر دو دارو در طول دوره درمانی ۴۵ روز، به خوبی توسط سگ‌ها تحمل شدند و هیچ‌گونه عوارض بالینی مشاهده نگردید. در این مطالعه، ۳ قلاده از ۲۰ سگ مورد مطالعه، نسبت به هیپرلیپیدمی مقاوم بودند (۱۵٪) که بالا‌اصله ۳ قلاده سگ جدید جایگزین آن‌ها گردید. در منابع، دلایل مشخصی در زمینه مقاوم بودن سگ‌ها به هیپرلیپیدمی ذکر نشده است، در عین حال در برخی منابع (۱۸) به تفاوت در متابولیسم و ترکیب لیپوپروتئین‌های سگ نسبت به دیگر گونه‌ها اشاره شده است. علت بالا رفتن تری‌گلیسرید خون، متعاقب هیپرکلسترولمی، احتمالاً عدم مصرف چربی‌های ذخیره شده در بدن و نیز تجمع چربی‌های دریافتی از طریق غذا، بر می‌گردد. ضمن اینکه، بدن به هنگام دریافت



References

- Bauer, J.E. (2004) Lipoprotein-mediated transport of dietary and synthesized lipids and lipid abnormalities of dogs and cats. *J Am Vet Med Assoc.* 224: 668-675.
- Bokura, H., Kobayashi, S. (2003) Chitosan decreases total cholesterol in women: a randomized, double-blind, placebo-controlled trial. *Eur J Clin Nutr.* 57: 721-725.
- Briand, F., Magot, T., Krempf, M., Nguyen, P., Ouguerram, K. (2006a) Effects of atorvastatin on high-density lipoprotein apolipoprotein A-I metabolism in dogs. *Eur J Clin Invest.* 36: 224-230.
- Briand, F., Serisier, S., Krempf, M., Siliart, B., Magot, T., Ouguerram, K., Nguyen, P. (2006b) Atorvastatin increases intestinal cholesterol absorption in dogs. *J Nutr.* 136: 2034-2036.
- Chen, D., Zhou, D., Qian, J., Chen, F., Guan, L., Dong, L., Ge, J. (2012) Atorvastatin prevents dehydromonocrotaline-induced pulmonary hypertension in beagles. *Exp Lung Res.* 38: 333-343.
- Chiang, M.T., Hsien, T.Y., Hsing, C.C. (2000) Effect Of Dietary chitosan with different viscosity on plasma lipid and peroxidation in rats fed on a diet enriched with cholesterol. *Biosci Biotechnol Biochem.* 64: 965-971.
- Choi, C.R., Kim, E.K., Kim, Y.S., Je, J.Y., An, S.H., Lee, J.D., Wang, J.H., Ki, S.S., Jeon, B.T., Moon, S.H., Park, P.J. (2012) Chitooligosaccharides decreases plasma lipid levels in healthy men. *Int J Food Sci Nutr.* 63: 103-106.
- Cunningham, S.M., Rush, J.E., Freeman, L.M. (2013) Short-term effects of atorvastatin in normal dogs and dogs with congestive heart failure due to myxomatous mitral valve disease. *J Vet Intern Med.* 27: 985-989.
- Davis, H.R., Pula, K.K., Alton, K.B., Burrier, R.E., Watkins, R.W. (2001) The synergistic hypocholesterolemic activity of the potent cholesterol absorption inhibitor, ezetimibe, in combination with 3-hydroxy-3-methylglutaryl coenzyme a reductase inhibitors in dogs. *Metab.* 50: 1234-1241.
- Dixon, R.M., Reid, S.W., Mooney, C.T. (1999) Epidemiological, clinical, haematological and

خون را در سگ‌ها تأثیر نماید، در مورد اکثر آن‌ها وجود ندارد، لذا تجویز هرگونه دارو، خصوصاً برای دوره‌های چندماهه یا بیشتر می‌باشد با احتیاط صورت گیرد. همچنین تاکید می‌گردد با توجه به اینکه روند بدست آوردن وزن معمولاً آهسته و بی سرو صدا است، به کمک نتایج بدست آمده از تحقیقات انسانی در این زمینه، کلینیسین‌های دامپزشکی نیز برنامه‌های کنترل و پیشگیری از افزایش وزن و هیپرلیپیدمی را برای صاحبان حیوانات خانگی متذکر شوند. به عنوان مثال یکی از فاکتورهای خطر، متعاقب اخته کردن یا اوایر بیوهیسترکتومی در حیوانات، چاقی و افزایش وزن خواهد بود، به‌ویژه برای برخی از نژادها که مستعد به افزایش وزن می‌باشند (۱۷). ضمناً نوع هیپرلیپیدمی می‌باشد مشخص گردد (اویله یا ثانویه بودن آن‌ها) تا بتوان اقدامات درمانی را به نحو مطلوب‌تری دنبال کرد. بررسی‌های بیشتر در حیوانات خانگی از جمله سگ، جهت روش ساختن مکانیسم احتمالی داروها و تأثیر نسبی آن‌ها بر عملکردهای بیولوژیک لازم است.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله، مراتب تشکر و قدردانی خود را از حوزه معاونت محترم پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز، در تأمین هزینه پایان نامه مزبور در قالب پژوهانه (Grant) ابراز می‌دارند.

- biochemical characteristics of canine hypothyroidism. *Vet Rec.* 145: 481-487.
- Ford, R.B. (1996) Clinical management of lipemic patients. *Compend Contin Educ Vet.* 18: 1053-1060.
- Fukada, Y., Kimura, K., Ayaki, Y. (1991) Effect of chitosan feeding on intestinal bile acid metabolism in rats. *Lipids.* 26: 395-399.
- Gades, M.D., Stern, J.S. (2003) Chitosan supplementation and fecal fat excretion in men. *Obes Res.* 11: 683-688.
- Gallaher, D.D., Gallaher, C.M., ahrat, J., Carr, P., Hollingshead, C.H., Heslink, R. (2002) A Glucomannan and Chitosan Fiber Supplement Decreases Plasma Cholesterol and Increases Cholesterol Excretion in Overweight Normocholesterolemic Humans. *Nutr.* 21: 428-433.
- Grondin, F., LeHoux, J.G. (1993) Some Effect of Chitosan on Liver Function in the Rat. *Endocrin.* 132: 1078-1084.
- Hur, S.J., Kim, D.H., Chun, S.C., Lee, S.K., Keum, Y.S. (2013) Effects of biopolymer encapsulation on trans fatty acid digestibility in an in

- vitro human digestion system. *Food Funct.* 4: 1827-1834.
17. Johnson, M.C. (2005) Hyperlipidemia disorders in dogs. *Compend Contin Educ Vet.* 27: 361-364.
18. Kashyap, M.L., McGovern, M.E., Berra, K., Guyton, J.R., Kwiterovich, P.O., Harper, W.L., Toth, P.D., Favrot, L.K., Kerzner, B., Nash, S.D., Bays, H.E., Simmons, P.D. (2002) Long-term safety and efficacy of a once-daily niacin/lovastatin formulation for patients with dyslipidemia. *Am J Cardiol.* 89: 672-678.
19. Khoushab, F., Yamabhai, M. (2010) Chitin Research Revisited. *Mar Drugs.* 8: 1988-2012.
20. Kubo, M. (2001) Clinical characteristics of hypertriglyceridemia-induced pancreatitis. *Jpn Clin Med.* 59: 698-701.
21. Lee, H.W., Park, Y.S., Choi, J.W., Yi, S.Y., Shin, W.S. (2003) Antidiabetic Effects of Chitosan Oligosaccharides In Neonatal Streptozotocin-Induced Noninsulin-Dependent Diabetes Mellitus In Rats. *Biol Pharm Bull.* 26: 1100-1103.
22. Maldonado, E.N., Romero, J.R., Ochoa, B., Avelano, M.I. (2001) Lipid and fatty acid composition of canine lipoproteins. *Comp Biochem Physiol Mol Biol.* 128: 719-729.
23. Mazaki-Tovi, M., Abood, S.K., Schenck, P.A. (2014) Fish oil supplementation increases concentration of adiponectin in healthy dogs. *J Small Anim Pract.* 55: 247-253.
24. Ormrod, D.J., Holmes, C.C., Miller, T.E. (1998) Dietary Chitosan Inhibits Hypercholesterolemia and Atherogenesis in the Apolipoprotein E-deficient Mouse Model of Atherosclerosis. *Atherosclerosis.* 138: 329-334.
25. Prueksaritanont, T., Zhao, J.J., Ma, B., Roadcap, B.A., Tang, C., Qiu, Y., Liu, L., Lin, J.H., Pearson, P.G., Baillie, T.A. (2002) Mechanistic studies on metabolic interactions between gemfibrozil and statins. *J Pharmacol Exp Ther.* 301: 1042-1051.
26. Puiggros, C., Chacon, P., Armadans, L.I., Clapes, J., Planas, M. (2002) Effects of oleic-rich and omega-3-rich diets on serum lipid pattern and lipid oxidation in mildly hypercholesterolemic patients. *Clin Nutr.* 21: 79-87.
27. Sakamoto, S., Kashiki, M., Imai, N., Liang, C.S. (1991) Effects of short-term, diet-induced hypercholesterolemia on systemic hemodynamics, myocardial blood flow, and infarct size in awake dogs with acute myocardial infarction. *Circulation.* 84: 378-386.
28. Singla, A.K., Chawla, M. (2001) Chitosan: some pharmaceutical and biological aspects-an update. *J Pharm Pharmacol.* 53: 1047-1067.
29. Stalenhoef, A.F., de Graaf, J., Wittekoek, M.E., Bredie, S.J., Demacker, P.N., Kastelein, J.J. (2000) The effect of concentrated n-3 fatty acids versus gemfibrozil on plasma lipoproteins, low density lipoprotein heterogeneity and oxidizability in patients with hypertriglyceridemia. *Atherosclerosis.* 153: 129-138.
30. Tan, S., Gao, B., Tao, Y., Guo, J., Su, Z.Q. (2014) Antiobese effects of capsaicin-chitosan microsphere (CCMS) in obese rats induced by high fat diet. *J Agri Food Chem.* 62: 1866-1874.
31. Tuccori, M., Montagnani, S., Mantarro, S., Capogrosso-Sansone, A., Ruggiero, E., Saporiti, A., Antonioli, L., Fornai, M., Blandizzi, C. (2014) Neuropsychiatric adverse events associated with statins: epidemiology, pathophysiology, prevention and management. *CNS Drugs.* 28: 249-272.
32. Walsh, K.M., Rothwell, C.E. (1999) Hepatic effects in beagle dogs administered atorvastatin, a 3-hydroxy-3-methylglutaryl coenzyme A reductase inhibitor, for 2 years. *Toxicol Pathol.* 27: 395-401.
33. Xenoulis, P.G., Steiner, J.M. (2010) Lipid metabolism and hyperlipidemia in dogs. *Vet J.* 183: 12-21.
34. Xenoulis, P.G., Suchodolski, J.S., Levinski, M.D., Steiner, J.M. (2008) Serum liver enzyme activities in healthy Miniature Schnauzers with and without hypertriglyceridemia. *J Am Vet Med Assoc.* 232: 63-67.
35. Yen, Y.Y., Liu, L. (2001) Cholesterol lowering effect of garlic extracts and organo-sulphur compounds: Human and animal studies. *J Nutr.* 131: 989-993.
36. Ylitalo, R., Lehtinen, S., Wuolijoki, E., Ylitalo, P., Lehtimaki, T. (2002) Cholesterol-lowering



properties and safety of chitosan. Drug Res. 52: 1-7.

37. Zuhair, M.H., Luma, T.A., Qutuba, Gh. (2013) Effect of Atorvastatin And Garlic on Lipid Profile in Hyperlipidemic Patients. Diyala J Med. 63: 63-68.

Comparative Evaluation of the Effects of Chitosan and Atorvastatin on Serum Lipid Profile Changes in Dogs

Mosallanejad, B.^{1*}, Razi Jalali, M.¹, Avizeh, R.¹, Pourmohammad, N.²

¹Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran

²Graduated of Faculty of Veterinary Medicine, Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran

(Received 6 November 2017, Accepted 17 February 2018)

Abstract:

BACKGROUND: Many drugs such as atorvastatin are known to be effective in reduction of serum lipids in dogs, however, no report on the effect of chitosan on serum lipid in dogs was found in the literature review. **OBJECTIVES:** The purpose of the present survey was comparative evaluation of the effects of chitosan and atorvastatin on serum lipid profile changes and the influence of time on treatment process in dogs. **METHODS:** For the management of cholesterol powder induced hyperlipidemia, twenty healthy dogs were randomly divided into four equal groups. Group A (control) included five dogs that were fed with cholesterol powder (4 gr/kg for 10 days). Group B was similar to group A, but in addition, atorvastatin (5 mg/kg) was administered for 45 days after induced hyperlipidemia. Group C was similar to group B, but chitosan (3 gr/dog) was administered instead of atorvastatin. Group D was a combination of groups B and C, in which the combination of atorvastatin and chitosan was fed to dogs with the same dose as previous groups. Blood samples were collected four times on days 0, 10, 40 and 55 after challenge, then serum triglycerides, total cholesterol, HDL-C and LDL-C levels were measured using standard commercial kits. **RESULTS:** The atorvastatin and chitosan groups (B and C) and group D were more effective in lowering serum triglyceride, total cholesterol and LDL-C and increased HDL-C, compared with group A ($p<0.05$). The greatest decrease was related to group D for triglyceride (105.60 ± 17.49), total cholesterol (119.80 ± 11.39) and LDL-C (36.40 ± 7.57). The greatest increase was seen in group D for HDL-C (36.40 ± 7.57) also. In comparison between two drugs and their effects on lipid profiles, atorvastatin showed a significant difference compared with chitosan ($p<0.05$). A combination of two drugs, was more effective compared with single administration of the drugs ($p<0.05$). **CONCLUSIONS:** The present survey showed that although both drugs have hypolipidemic activity in dogs, the effect of chitosan was lower than atorvastatin, so it is not recommended to use chitosan only. Further experimentation needs to elucidate the possible mechanism of the drugs.

Keyword: Atorvastatin, chitosan, lipid profiles, hyperlipidemia, dog

Figure Legends and Table Captions

Table 1. Changes of serum triglyceride (mg/dl) on days 0, 10, 40 and 55 after induced hyperlipidemia in the studied dogs. Significant differences are presented by lower-case letters in each row ($p<0.05$). Significant differences are presented by higher-case letters in each column ($p<0.05$). (Group A: Control, group B: Atorvastatin, group C: Chitosan and group D: Atorvastatin+Chitosan).

Table 2. Changes of serum total cholesterol (mg/dl) on days 0, 10, 40 and 55 after induced hyperlipidemia in the studied dogs. Significant differences are presented by lower-case letters in each row ($p<0.05$). Significant differences are presented by higher-case letters in each column ($p<0.05$). (Group A: Control, group B: Atorvastatin, group C: Chitosan and group D: Atorvastatin+Chitosan).

Table 3. Changes of serum HDL-C (mg/dl) on days 0, 10, 40 and 55 after induced hyperlipidemia in the studied dogs. Significant differences are presented by lower-case letters in each row ($p<0.05$). Significant differences are presented by higher-case letters in each column ($p<0.05$). (Group A: Control, group B: Atorvastatin, group C: Chitosan and group D: Atorvastatin+Chitosan).

Table 4. Changes of serum LDL-C (mg/dl) on days 0, 10, 40 and 55 after induced hyperlipidemia in the studied dogs. Significant differences are presented by lower-case letters in each row ($p<0.05$). Significant differences are presented by higher-case letters in each column ($p<0.05$). (Group A: Control, group B: Atorvastatin, group C: Chitosan and group D: Atorvastatin+Chitosan).



*Corresponding author's email: bmosallanejad@scu.ac.ir, Tel: 061-3330073, Fax: 061-3336087, www.SID.ir

J. Vet. Res. 73, 1, 2018